

de Volkskrant, 24 december 2009

De Meern-voorzitter Frans van Seumeren (rechts) en Joop Zoutenbier van Pax Kinderhulp verlaten de tribune van vv De Meern.

Foto Raymond Rutting / de Volkskrant

Apetrots op een voetbalclub die verbindt

REPORTAGE

Bij voetbalclub De Meern logeren deze dagen voor Kerstmis veertig Bosnische kinderen.

Van onze verslaggever
Poul Annema

DE MEERN In Utrecht is Frans van Seumeren de weldoener en voorzitter van eredivisieclub FC Utrecht. Met zijn geld heeft hij de club voor een financieel debacle behoed en dusdanig ambitieus gemaakt dat het volgend jaar Europees voetbal wil spelen.

Een paar kilometer verderop is van Seumeren ook voorzitter, maar dan van amateurvoetbalclub vv De Meern. In die hoedanigheid ontving hij woensdag veertig Bosnische kinderen en overhandigde hij namens zijn club 1.000 euro aan de liefdadigheidsinstelling Pax Kinderhulp.

De in het bergingswerk groot geworden ondernemer: 'Ik ben echt

apetrots op de rol van vv De Meern in het dorp waar ik ben opgegroeid. Mijn filosofie is dat voetbal een verbazingwekkende kracht heeft om een gemeenschap te vitaliseren en de samenleving te ontwikkelen. Die mogelijkheid moeten we als samenleving blijven aangrijpen.'

Voetbalvereniging De Meern heeft zich in vijf jaar ontwikkeld van een traditionele dorpsclub met 500 leden tot een moderne, 1.500 leden tellende gemeenschap die mensen bindt en inspireert tot nieuwe activiteiten.

'Er is een omslag van denken ontstaan', zegt clublid Eelco Koot, in het dagelijks leven docent sociale en juridische dienstverlening aan de Hogeschool Utrecht. 'Voor veel mensen was voetbal geen spelletje meer. Ouders wisten zich geen houding te geven langs het veld en kinderen gaven elkaar niet de ruimte om respectvol met elkaar om te gaan.'

Van Seumeren: 'We hebben vijf

jaar geleden tegen elkaar gezegd dat we qua voetbal een toonaangevende club willen zijn, maar dan wel een die voor iedereen toegankelijk is en waar iedereen zich op zijn plaats voelt.'

In dat streven ligt de club op koers, het eerste elftal speelt in de amateurtop, de jeugdselecties spelen op hoog niveau en er is een situatie ontstaan waarin welbevinden en participatie een grote plaats hebben gekregen.

'Ouders wisten zich geen houding te geven langs het veld'

Om de sociale ambitie concreet te maken hebben onder jeugdleden van vv De Meern 30 euro betaald om hun Bosnische vriendjes twee dagen lang op het complex te ontvangen en met hen te voetballen of anderszins te sporten.

Een belangrijke rol daarbij spelen de maatschappelijke stages van studenten van Hogeschool Utrecht. Zij hebben van het project 'Verbinden door Voetbal' een pilot gemaakt, dat zich tevens richt op onderzoek.

'Voetbal is het nieuwe welzijn', zegt Stijn Verhagen, lector bij de hogeschool. 'We willen als burger en als overheid dat de leden van de samenleving op een ontspannen manier met elkaar omgaan. Waar leer je dat? De voetbalclub is daarvoor bij uitstek geschikt.'

Jongeren komen er graag samen en er doet zich de mogelijkheid voor om op een speelse manier voor elkaar te leren. Hoe ga je om met regels, met anderen en met conflicten? Die mogelijkheden biedt de voetbalclub, zonder afbreuk te doen aan wat altijd op de eerste plaats moet blijven: het plezier in het voetbal zelf.'

Vv De Meern stelde vorig jaar bij zijn D-junioren de zogenoemde fair playcup in. De jonge voetbal-

lers worden als team na elke wedstrijd op het sportieve van hun gedrag beoordeeld. Verhagen: 'Je ziet zo dat de sportclub steeds meer de oude rol van de dorpspastoor overneemt zonder paternalistisch te zijn. Door respectvol met elkaar om te gaan, wordt ook het plezier van de vrijwilliger aangewakkerd en wordt alles vanuit een speelse opvatting gedaan.'

Bij de profclub FC Utrecht heeft Frans van Seumeren de stichting FC4You helpen ontwikkelen, een project dat zich inzet voor mens en maatschappij. Over twee weken gaat de AI van FC Utrecht naar Gambia om daar te helpen en te leren.

'Betaald of als amateur, voetbal verbindt, op lokaal, nationaal en internationaal niveau', zegt de man die zich ooit voornam om op zijn 55ste te stoppen met werken ten einde zich daarna 'helemaal, met hart, ziel en middelen voor de sport te kunnen inzetten en daarvan zelf te genieten'.